

9. HODINA

(pracovní list č. 9)

Milé děti, v minulé hodině jsme zjistili, že Sára se nemohla dočkat děťátka, a tak si chtěla Boží zaslíbení splnit sama. Narodil se pak Izmael.

Ještě nám ale zbývá zjistit, jestli Bůh slib daný Abrahamovi dodržel.

Už jste někdy někomu něco slíbili? A bylo těžké to dodržet?

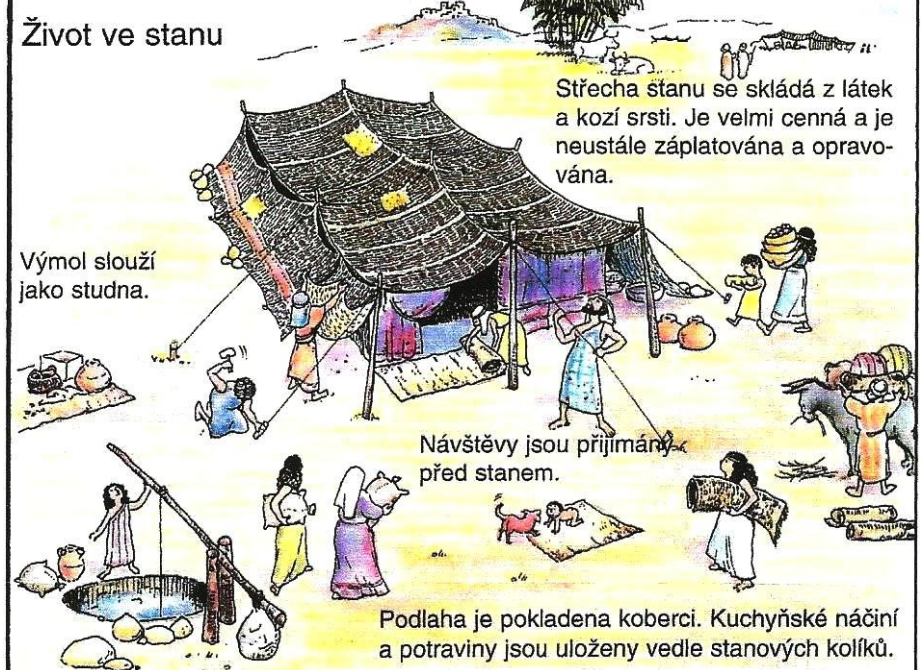
Určitě jste už zjistili, že slíbit něco druhému je docela snadné. Dodržení slibu ale už tak jednoduché není. Někdy nás to stojí námahu, přemýšlení nebo čas. Ale ten, komu jsme něco slíbili na nás spoléhá.

Slíbil už někdo něco vám?

Čekali jste, že ten druhý slib splní. Třeba rodiče vám něco slíbili (např. psa, kolo, nový mobil,). Někdy se vám zdálo, že to trvá moc dlouho. A pak to jednoho dne přišlo. Slib byl splněn a vy jste měli velkou radost.

A Boží slib Abrahamovi? Dodržel Bůh, co slíbil?

Abraham stále čekal a důvěřoval. Žil svůj život jako mnozí další lidé v jeho době. Vodil svoje stáda na různé pastviny, vždy poblíž nějaké studny. Rozložil a postavil velikánský kožený stan a rozdělil ho na části. Na zem se daly rohože. Vybílili všechny věci, které měli v kožených vacích. Služebníci pak pomáhali s pasením stád, s dojením mléka, s výrobou sýrů, stříháním vlny ovcí, a podobně. Stáda se pásala od brzkého rána, protože kolem poledne bývalo velké horko. Stáda se pak uložila k odpočinku někde do stínu skal. Lidé se schovali do stanu nebo do stínu stromů a odpočívali. Pracovali zas až k večeru, kdy už nebylo tak velké horko. Na jednom místě zůstávali určitou dobu, třeba tři týdny, a pak vše sbalili a večer nebo i v noci, kdy se od země zvedl mírný vánek, se přesunuli zas na nové pastviny.

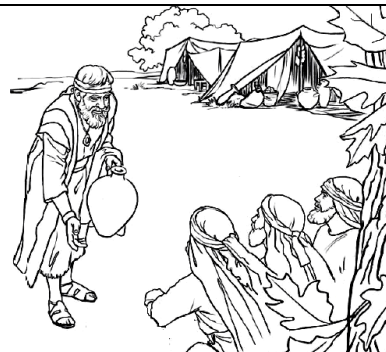
Na jednom místě zůstávali určitou dobu, třeba tři týdny, a pak vše sbalili a večer nebo i v noci, kdy se od země zvedl mírný vánek, se přesunuli zas na nové pastviny.

Jednoho dne pobýval Abraham v blízkosti Božího Mamre. Za poledne, kdy bylo velké horko, seděl ve vchodu do stanu. Najednou uviděl tři poutníky, jak jdou kolem. Nebývalo časté, že šel někdo kolem. Lidé chodívali daleko a pěšky. Cestou nebyly žádné obchody nebo restaurace. Byla tam jen prázdná krajina. Pokud kdokoliv šel kolem, bylo slušné ho pozvat, aby si odpočinul a najedl se.

Abraham vyběhl ze dveří stanu vstříc poutníkům, sklonil se k zemi a řekl: „Panovníku, jestliže jsem u tebe našel milost, nepomíjej svého služebníka. Dám přinést trochu vody, umyjte si nohy a zasedněte pod strom.“ Abraham poutníky pozval, aby si něho odpočinuli a občerstvili se. „Rád bych vám podal sousto chleba, abyste se posilnili; potom půjdete dál. Přece nepominete svého služebníka.“ Odvětili: „Učiň, jak říkáš.“

Když Abraham poutníky usadil do stínu pod strom, přinesl jim vodu, aby si mohli umýt nohy a občerstvit se. Přinesl jim také mléko a šel připravit další pohoštění.

Abraham rychle odběhl ke stanu. Přišel za Sárou a požádal ji, aby zadělala těsto ze tří měřic mouky a upekla podpopelné chleby pro poutníky.

Zatímco Sára připravovala chléb, poslouchala, o čem si Abraham s poutníky povídá.

Abraham zašel ke svým stádům a vybral krásné, tučné dobytče.

Přivedl ho ke služebníkovi, aby je zabil a co nejrychleji upekli na ohni.

Maso chtěl Abraham také předložit poutníkům, aby se posilnili.

Abraham dal poutníkům maso, máslo, chléb a zatímco jedli, stál pod stromem.

Po jídle se jeden z hostů zeptal: „Abrahame, kde je tvá žena Sára?“ Abraham odpověděl: „Je ve stanu.“ Poutník řekl: „Příští rok v tuto dobu zase přijdu. Tvá žena Sára bude mít syna.“ Sára byla ve stanu. Slyšela, co cizinec říkal. Smála se a myslela si: On asi neví, že jsem stará; také Abraham je starý. Copak se nám může narodit dítě? Ale cizinec se zeptal: „Proč se Sára směje? Je to snad pro Hospodina nějaký div? Copak je u Boha něco nemožného? Sára bude mít syna.“ Sára však zapírala: „Nesmála jsem se,“ protože se bála. On však řekl: „Ale ano, smála ses.“

Pak poutníci odešli a Abraham poznal, že to nebyli obyčejní muži, ale andělé, které poslal s poselstvím Bůh.

Hospodin Bůh navštívil Sáru, jak řekl, a splnil jí, co slíbil. Sára otěhotněla a Abrahamovi, ačkoli byl stár, porodila syna v čase, který mu Bůh předpověděl.

Abraham dal svému narozenému synu, kterého mu Sára porodila, jméno Izák, to znamená Smíšek.

Abrahamovi bylo sto let, když se mu syn Izák narodil.

Tu Sára řekla: „Bůh mi dopřál, že se mohu smát. Se mnou ať se směje každý, kdo o tom uslyší.“

„Kdo by byl Abrahamovi řekl, že Sára bude kojit syny? A přece jsem mu porodila syna, ačkoli je stár.“

**Všimli jste si, kde se v tomto příběhu Sára smála?
Bylo to dvakrát. Ale není smích jako smích.**

Poprvé se Sára smála, když se od andělských poutníků dozvěděla, že bude mít dítě. Toto byl spíš výsměch. Podruhé se smála, když se jí narodil syn. Smála se, protože byla šťastná. Nebylo to stejné.

**Všimli jste si, že z Bible pochází mnoho rčení?
Napadne vás, jaké rčení pochází z tohoto příběhu?**

1. K Abrahamovi přišli poutníci, a teprve později poznal, že to byli Boží poslové. Z tohoto vychází rčení: **Host do domu, Bůh do domu**. Znamená to, že když k nám přijde host, máme se k němu chovat laskavě, jakoby to byl sám Bůh.
2. Sára byla stará a už opravdu nemohla mít děti. Ale Bůh má moc cokoliv změnit, u něj není nic nemožného. Z toho vychází rčení: **Když Bůh dopustí, i motyka spustí**. Znamená to, že když Bůh bude chtít, budou se dít i neuvěřitelné věci.

Poznáš, jakou chybu na obrázku udělal pan malíř?

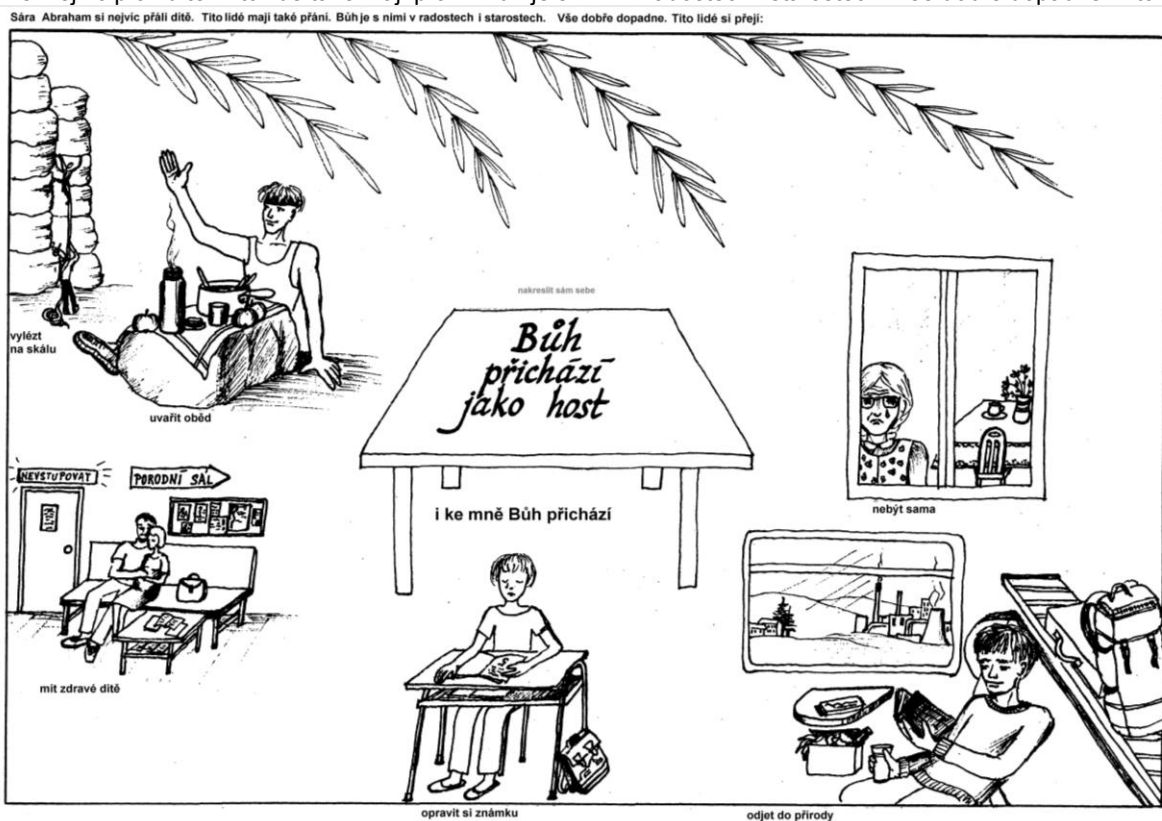

Nápověda: Pan malíř nakreslil Sáru za dveřmi domu, zatímco podle biblického textu byla ve stanu.

Na první straně pracovního listu si podtrhni text různými barvami podle toho kdo mluví:
☞ vypravěč, ☞ Abraham, ☞ Sára, ☞ andělští poutníci.

Doplň si text na druhé straně pracovního listu. Sám sebe nakresli sedícího za stolem. Vybarvi.

Sára a Abraham si nejvíc přáli dítě. Tito lidé také mají přání. Bůh je s nimi v radostech i starostech. Vše dobře dopadne. Tito lidé se přejí:

Opakování hodiny č. 9.

- Kde se setkal Abraham se třemi poutníky? Při božišti Mamre.
- V jakou denní dobu to bylo? Za denního horka.
- Jak se tehdy chovali k poutníkům? Vážili si jich, pohostili je, nechali je odpočinout.
- Jaké rčení pochází z chování k poutníkům v době Abrahamově? Host do domu, Bůh do domu.
- Co poutníkům Abraham předložil? Vodu, mléko, máslo, podpopelný chléb, pečené dobytče.
- Kde byla Sára v té době? Ve stanu.
- Co oznámili poutníci Abrahamovi? Narození syna.
- Kdo se této zprávě smál a proč? Sára, že je už stará a Abrahám také, že už nemohou mít děti.
- Jaké jméno dostal syn právě kvůli Sářinu smíchu? Izák, to je Smíšek.
- Přichází k nám Bůh i dnes? Ano, je s námi stále, v radostech i starostech. Přichází jako host.